

PÁ 19. srpna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 49. kapitulu „Ester“ z knihy Od slávy k úpadku (PK 598–606; OSU 225–228). „Neřekl snad Bůh, že dá svého Ducha svatého těm, kdo ho o něj budou prosit? A není tento Duch naším opravdovým Průvodcem? Zdá se, že někteří lidé mají strach vzít Boha za slovo, jako by šlo o projev troufalosti. Prosí Hospodina, aby nás učil, ale bojí se věřit jeho zaslíbením a tomu, co nás o sobě naučil. Přichází-li k našemu nebeskému Otci v pokoře, s otevřenou myslí a s touhou poznávat, nemáme důvod pochybovat, že svá zaslíbení splní. Ani na chvíli nesmíme zapochybovat a tím ho potupit. Toužíme-li znát jeho vůli, naším úkolem je věřit, že nás povede a požehná nám v jednání podle jeho vůle. Možná si nedůvěřujeme a bojíme se, že si nesprávně vyložíme jeho učení. Modleme se tedy i o to a upřímně důvěřujme, že Duch svatý nás povede, abychom správně pochopili jeho plány i působení jeho prozřetelnosti.“ (6MR 225)

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte o skutečnostech, které vírou přijímáme navzdory tomu, že je nevidíme. Jak nám to může pomoci pochopit, co znamená „vidět Neviditelného“?
2. Uvažujte o posledním odstavci v části na středu. Kdy se dostáváte do podobné situace? Jak se můžeme naučit důvěřovat Bohu, že jeho způsob řešení je nejlepší – dokonce i tehdy, když jeho řešení nejsou podle našich představ?
3. „Víra se stává silnější, zápasí-li s pochybnostmi a nepřátelskými vlivy. Zkušenost získaná v takových zkouškách je cennější než ty nejdražší šperky.“ (3T 555) Jak mohou pochybnosti posílit naši víru? Jakou s tím máte zkušenost?
4. Většina z nás zná lidi, kteří se ocitli ve složitých situacích, jež z našeho pohledu skončily velmi špatně. Stalo se to, co jsme nechtěli a co jsme považovali za nejhorší – navzdory modlitbám a našemu úsilí. Jak tomu rozumíte v kontextu tématu, které studujeme?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

20:15

♦ Texty na tento týden - Ř 8:28–39; J 14:1–14; Ef 1:18–23; Iz 40:27–31**♦ Základní verš**

„Věřil, a proto vyšel z Egypta a nedal se zastrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl.“ (Žd 11:27)

Definice víry v listu Židům nemusí být po prvním přečtení jasná. „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jistí tím, co nevidíme“ (Žd 11,1). Jak si můžeme být jisti tím, co nevidíme? Ale právě to vysvětluje základní verš: „zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl“.

Ještě větší výzvou může být pochopení, že jsme vyzváni vidět „Neviditelného“ nejen tehdy, když se nám daří, ale zejména tehdy, když se nám všechno hroutí. Tehdy však potřebujeme víru, která je založena na pravdě o Bohu a jeho království. Na pravdě o dobrotě našeho nebeského Otce, moci Ježíšova jména, moci vzkříšení a pravdě o Božím milosrdenství – to vše jsou základní pilíře, které nám pomohou zůstat silnými, když přijdou zkoušky a pokušení všechno zpochybnit.

♦ Osnova lekce:

V této lekci si znovu připomeneme, že není vždy snadné důvěřovat Bohu, kterého nevidíme. Přesto nás i v těžkých chvílích může posílit vědomí toho, jaký je náš Bůh. Všimneme si proto pěti biblických pasáží, které nám připomenou pět povzbudivých pravd o Bohu.

- Ř 8:31–35 - Boží dobrota a štědrost (neděle)
- J 14:11–14 - Možnost prosit Otce „v Ježíšově jménu“ (pondělí)
- Ef 1:15–23 - Vzkříšení Krista a naděje pro nás (úterý)
- 1Pt 5:7 - Možnost odevzdat naše trápení Bohu (středa)
- Iz 40:27–31 - Boží přítomnost, i když ji nevnímáme (čtvrtek)

NE 14. srpna – ŠTĚDROST NAŠEHO NEBESKÉHO OTCE

Ř 8:31-35 „³¹Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? ³²On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? ³³Kdo vznesе žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! ³⁴Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! ³⁵Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč?“

Ř 8:28-30.36-39 „²⁸Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí. ²⁹Které předem vyhlédl, ty také předem učil, aby přijali podobu jeho Syna, tak aby byl prvorozený mezi mnoha bratřími; ³⁰které předem určil, ty také povolal; které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také uvedl do své slávy. ... ³⁶Jak je psáno: „Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku.“ ³⁷Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. ³⁸Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ³⁹ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

PO 15. srpna – V JEŽÍŠOVĚ JMÉNU

J 14:11-14 „¹¹Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky! ¹²Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci. ¹³A začali budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven v Synu. ¹⁴Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním.“

J 14:1-10 „¹Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. ²V domě mého Otce je mnoho přibytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. ³A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. ⁴A cestu, kam jdu, znáte.“ ⁵Rekne mu Tomáš: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?“

⁶Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. ⁷Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli.“ ⁸Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!“ ⁹Ježíš mu odpověděl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce? ¹⁰Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluvím sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky.“

ÚT 16. srpna – MOC VZKRŘÍŠENÍ

Ef 1:15-23 „¹⁵Proto i já, když jsem uslyšel o vaší víře v Pána Ježíše a lásce ke všem bratřím, ¹⁶nepřestávám za vás děkovat a stále na vás pamatuji ve svých modlitbách. ¹⁷Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali ¹⁸a osvětleným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu ¹⁹a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme. ²⁰Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, ²¹vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou zvyvána, jak v tomto věku, tak i v budoucím. ²²„Všechno podrobil pod jeho nohy“ a ustanovil jej vrchovanou hlavou církve, ²³kteřá je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest.“

ST 17. srpna – VŠECHNY STAROSTI PŘEDEJ BOHU

1Pt 5:7 „Všechnu „svou starost vložte na něj“, neboť mu na vás záleží.“
Ž 55:23 „Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý zhroutil.“
Mt 6:33.34 „³³Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. ³⁴Nedělejte si tedy starost o zůřek; zůřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.“
Mt 6:25-32 „²⁵Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? ²⁶Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, neskládá do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? ²⁷Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojoval? ²⁸A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou – ²⁹a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich. ³⁰Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní? ³¹Nemějte tedy starost a neříkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? ³²Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete.“

ČT 18. srpna – ZŮSTAT VĚRNÝ, I KDYŽ BOHA NEVIDÍM

Iz 40:27-31 „²⁷Proč říkáš, Jákobe, proč, Izraeli, mluvíš takto: „Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlíží mé právo?“ ²⁸Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. ²⁹On dává zemlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. ³⁰Mladíci jsou zemlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. ³¹Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.“
Iz 40 „¹Potěšte, potěšte můj lid,“ praví váš Bůh. ²Mluvte k srdci Jeruzaléma, provolejte k němu: Čas jeho služby se naplnil, odpykal si své provinění. Vždyť z Hospodinovy ruky přijal dvojnásobně za všechny své hříchy. ³Hlas volajícího: „Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnějte na poušti silnici pro našeho Boha!“ ⁴Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek sníženy. Pahorkatina ať v rovinu se změní a horské hřbety v pláně. ⁵I zjeví se Hospodinova sláva a všechno tvorstvo společně spatří, že promluvila Hospodinova ústa. ⁶Hlas toho, jenž praví: „Volej!“ I otázal se: „Co mám volat?“ ⁷„Všechno tvorstvo je tráva a všechna jeho spolehlivost jak polní kvítí. ⁸Tráva usychá, květ vadne, zavane-li na něj vítr Hospodinův. Věnu, lid je pouhá tráva. ⁹Tráva usychá, květ vadne, ale slovo Boha našeho je stále navěky.“ ¹⁰Vystup si na horu vysokou, Sijón, který neseš radostnou zvěst, co nejvíc zesil svůj hlas, Jeruzaléme, který neseš radostnou zvěst, zesil jej, neboj se! Řekni judským městům: „Hle, váš Bůh!“ ¹¹Panovník Hospodin přichází s mocí, jeho paže se ujme vlády. Hle, svoji mzdu má s sebou, u sebe svůj výdělek. ¹²Jak pastýř pase své stádo, beránky svou paží shromažďuje, v náručí je nosí, březí ovečky šetrně vede.“ ¹³Kdopak svou hrstí odměřil vodstvo a pídi nebesa změřil? Kdo shrnul v odměrku všechen prach země a hory odvážil na vahadlech, pahorky na vážkách? ¹⁴Kdo změnil Hospodinova ducha a byl mu rádcem a vedl ho k poznání?“

¹⁴Kohopak o radu žádal, aby rozumnosti nabyl, aby ho poučil o stezce práva, naučil poznání a seznámil ho s cestami rozumnosti? ¹⁵Hle, pronárody jsou jako kapka ve vědru, jak prášek na vahách. Ale on pozvedá ostrovy jak smítko. ¹⁶Dříví Libanónu by na oheň nestačilo, jeho zvěť by nestačila pro zápalnou oběť. ¹⁷Všechny pronárody nejsou před ním ničím, jsou mu méně nežli nic, než nicota. ¹⁸Ke komu připodobníte Boha? Jakou podobu mu přisoudíte? ¹⁹Remeslník odleje modlu a zlatotepec ji potáhne zlatem, stříbrné řetízký přidělá zlatník. ²⁰Chudák, který na takovou oběť nemá, vybere dřevo, které netrouchnívá, a vyhledá zručného řemeslníka, aby mu zhotovil modlu, jež by se neviklala. ²¹Což o tom nevíte? Což jste neslyšeli? Neoznámili vám to už na počátku? Což nechápete, kdo položil základy zemi? ²²Ten, který sídlí nad obzorem země, jejíž obyvatelé jsou jako kobylinky, ten, který nebesa jak závoj roztahuje a napíná je jako stan k obývání. ²³Ten hodnostáře za nic nemá a jako s nicotou nakládá se soudci země. ²⁴Sotva byli zasazeni, sotva byli zaseti, sotva jejich odnož kořeny do země zapustila, zaduje na ně a oni schnou a víchr je odnáší jako slámu. ²⁵„Ke komu mě chcete připodobnit, aby mi byl roven?“ praví Svatý. ²⁶„K výšině zvedněte zraky a hleďte: Kdo stvořil toto všechno?“ Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. ²⁷Proč říkáš, Jákobe, proč, Izraeli, mluvíš takto: „Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlíží mé právo?“ ²⁸Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. ²⁹On dává zemlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. ³⁰Mladíci jsou zemlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. ³¹Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.

Zj 13:15 „Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou.“

